

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, II. Gyorskocsi u. 52.
1 0 2 7

24.M.3696/2005/11.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1077 Budapest, Király u. 71., ügyintéző: Dr. Tordai Gábor jogtanácsos) által képviselt **K. Zs. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen nyomozói pótlék megfizetése iránt** indított perében, az alulírt napon meghozta és kihirdette a következő

k ö z b e n s ő - í t é l e t e t :

A munkaügyi bíróság a felperes keresetének helyt ad, kötelezi az alperest nyomozói pótlék megfizetésére.

A közbenső ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Fővárosi Bírósághoz címzett, de ennél a bíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

K. Zs. felperes főügyeletesi beosztásban áll jogviszonyban az alperesnél a ... Osztály állományában.

2005. II. 9-én a felperes szolgálati panaszt terjesztett elő szolgálati elöljárója, a BRFK állományparancsnokához, melyben – többek között – nyomozói pótlék megfizetését kérte.

A felperes szolgálati panaszát első és másodfokon az alperes főkapitánya, majd az országos rendőrfőkapitány elutasította.

Az országos rendőrfőkapitány elutasító döntését követően a felperes keresetet nyújtott be a bíróságnál, melyben nyomozói pótlék megfizetésére kérte az alperes kötelezését 2004. VI. 16-tól kezdődően.

A felperes keresetében hivatkozott arra, hogy az 1996. évi XLIII. tv. végrehajtásáról szóló 140/1996. Kormányrendelet 54. §-a értelmében nyomozói pótlékre jogosító

beosztás a rendőrségnél a megelőzési előadó, főelőadó, kiemelt főelőadó munkakör, a bűnügyi technikus, főtechnikus, kiemelt főtechnikus munkakör, a nyomozó, főnyomozó, kiemelt főnyomozó, vizsgáló, fővizsgáló, kiemelt fővizsgáló munkakörök, fentiekén túlmenően is a katonai vétségek nyomozását végző fegyelmi előadó, főelőadó, és kiemelt főelőadó, a helyszíni és balesetvizsgáló, amennyiben bűnügyi megelőző, felderítő feladatot ténylegesen ellát, a helyszínelő és a körzeti megbízott, amennyiben bűnügyi megelőző, felderítő feladatot ténylegesen ellát, valamint a fentebb felsoroltak szolgálati előjárói osztályvezető szintig, amennyiben bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot ténylegesen ellátnak.

Felperes hivatkozott arra, hogy ő, mint főügyeletes a hivatali munkaidőben a készenléti állomány nyomozóinak és vizsgálóinak, hivatali munkaidőn túl pedig a teljes állománynak a szolgálati előjárója, mivel ezen személyek vonatkozásában parancs, intézkedés kiadására jogosult, munkakörében pedig bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot is ténylegesen ellát.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében is hivatkozott Kormányrendelet 54. §-ában felsorolt beosztások egyikében sem, illetve a 20/1997. BM rendelet 2. mellékletének III. pontjában taxatív felsorolt beosztások egyikében sem dolgozik kinevezés alapján a felperes, a főügyeletesi beosztás nem szerepel a nyomozói pótlékre jogosító beosztások között, így a pótlék felperest nem illeti meg.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során felperest személyesen, tanúként D-t hallgatta meg, aki felperessel azonos szolgálati beosztásban dolgozik, valamint P-t, a felperes és D. közvetlen előjáróját.

A felperes keresetében, illetve az alperes ellenkérelmében foglalt jogszabályokban valóban nem szerepel a főügyeletesi beosztás mint olyan, amely nyomozói pótlékre jogosítana, a bíróság álláspontja szerint azonban a pótlékre való jogosultságot a felperes által ténylegesen folytatott szolgálati tevékenység alapján kellett elbírálni, így a bíróságnak bizonyítást kellett folytatni abban a körben, hogy a felperes szolgálati előjárója-e olyan beosztású rendőröknek, akik nyomozói pótlékre jogosultak, valamint, hogy ő maga ellát-e bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot.

A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy főügyeletesi munkakörében a 24/72 szolgálati időbeosztása alatt, délután 16 órától reggel 8 óráig feladata az osztályvezető helyettesítése, az osztályon dolgozó nyomozók, forró-nyomosok, közterületi szolgálatot ellátó, de fedett járművel közlekedő rendőrök irányítása, akik egyébként nyomozói pótlékban részesülnek.

A bűnügyi megelőző, felderítő tevékenysége körében felperes személyes előadása során hivatkozott arra, hogy feladata az elsődleges intézkedések megtétele, tanúkihallgatások foganatosítása, forró-nyomos rendőr berendelése, szolgálatból való visszarendelése, ezen való döntés, gyanúsított meghallgatása.

A felperes előadását teljes mértékben alátámasztja D. tanúvallomása, aki a bűnügyi megelőző, felderítő tevékenység körében felperes előadását kiegészítette azzal, hogy a főügyeletes hatásköre a bejelentések, feljelentések felvétele, személyi szabadságot korlátozó intézkedések elrendelése, a járőri és a készenléti állomány beszámoltatása, teljes egészében délután 16 órától reggel 8 óráig, reggel 8 órától 16 óráig az osztályvezető benntartózkodása alatt is az elsődleges intézkedések megtétele és a parancsnok felé való jelzési kötelezettség.

A tanúként meghallgatott P., aki felperes szolgálati előjárója, meghallgatása során nem vitatta, hogy a felperes rész-nyomozati, megelőző tevékenységet végez, tevékenysége azonban annyiban tér el a nyomozók tevékenységéhez képest, hogy a főügyeletes helyhez kötötten végzi a munkáját, a nyomozó pedig helyszínen vagy az irodában.

A tanú meghallgatása során nem vitatta, hogy a főügyeletes szolgálat teljesítésének azon ideje alatt, amikor az osztályvezető nincs benn, vagy részéről a járőrök részére külön feladat nincs meghatározva, akkor a járőröket a főügyeletes irányítja. A nyomozók felett adott esetben gyakorol utasításadási jogkört, a 24 órás szolgálat alatt általánosságban 16 órában, adott ügyben abban a 8 órában, amíg a vezető is a munkahelyén tartózkodik, kötelessége azonban a vezetőnek jelteni.

A felperes keresete alapos.

A felek által sem vitatottan a felperes mint főügyeletes szolgálatteljesítésének egy bizonyos ideje alatt részben, egy bizonyos ideje alatt teljes egészében olyan állományt irányít, amely állomány nyomozói pótléokra jogosult a 140/1996. Kormányrendelet 54. §-a alapján.

A felperes irányító tevékenysége körében ezen állomány felett szolgálati előjárói feladatot lát el.

A meghallgatott tanú vallomása, illetve, a becsatolt iratok igazolják azt, hogy a felperes bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot is ténylegesen ellát, szükség szerint, ha ilyen feladat szolgálatteljesítésének ideje alatt felmerül. A jogszabály a bíróság álláspontja szerint nem teszi egyértelműen a nyomozói pótlék fizetésének feltételévé azt, hogy a teljes szolgálatteljesítés ideje alatt a jogosultnak bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot kell ellátnia, így a bíróság álláspontja szerint a szükség esetén felmerülő ilyen feladatok ellátása is pótlékra jogosító tevékenységnek minősül.

A jogszabály ugyancsak nem szabja feltételül a pótlék folyósításánál, hogy a jogosultnak a nyomozati tevékenység körébe tartozó valamennyi feladatot el kell látnia, így a bíróság álláspontja szerint részfeladatok ellátása is jogosulttá tesz a pótlékra.

A fentiekben kifejtettekből adódóan a bíróság tehát közbenső ítéletében a felperes keresetének helyt adott, nyomozati pótlékra való jogosultságát megállapította, mivel

bizonyítottak találta, hogy a felperes szolgálati előjárói feladatot lát el olyan állomány felett, akik nyomozói pótlékre jogosító beosztásban dolgoznak, a felperes szolgálati előjáró beosztásában osztályvezetői szint alatt van, valamint szükség esetén felmerülően esetenként bűnügyi megelőző felderítő és vizsgálati feladatot ténylegesen ellát.

Tekintettel arra, hogy alperes képviselője az ítélethozatalt megelőző tárgyalásról eltávozott, a bíróság őt az összezszerűség körében nyilatkoztatni nem tudta, ezért hozott a jogalap körében közbenső ítéletet a Pp. 213. § (3) bekezdése alapján.

A közbenső ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 358. §-a biztosítja.

Budapest, 2006. október 19.

az aláírásban akadályozott Appel Gábor és
Bosits László ülnökök helyett is

Székely Sándorné dr. sk.
a tanács elnöke

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
49.Mf.630.179/2007/2.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1077 Budapest, Király u. 71., ügyintéző: dr. Tordai Gábor jogtanácsos) által képviselt **K. Zs. L. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen nyomozói pótlék megfizetése iránt** indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 24.M.3696/2005/11. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000,- (Tizenötezer) Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a kézbesített ítéleten elírás folytán tévesen feltüntetett ülnök nevét a kihirdetett ítéletnek megfelelően javítsa ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével a jogalap tekintetében a felperes keresetének helyt adva megállapította, hogy a felperes nyomozói pótlék fizetésére jogosult.

Indokolása szerint felperes főügyeletesként szolgálat teljesítése ideje alatt részben, illetőleg bizonyos ideig teljes egészében nyomozói pótlékra jogosult állomány irányítását végzi, azaz szolgálati előjárói feladatot lát el. Bizonyítást nyert továbbá, hogy szükség esetén bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatokat is teljesít, ezért nyomozói pótlékra a 140/1996. (VIII. 31. Korm. rendelet 54. § (1)–(2) bekezdése alapján jogosult. a jogszabály ugyanis nem teszi egyértelműen a nyomozói pótlék fizetésének feltételévé azt, hogy a teljes szolgálatteljesítés ideje alatt a jogosult bűnügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot lásson el. Így a szükség esetén felmerülő ilyen jellegű feladatok elvégzése is pótlékra jogosító tevékenységnek minősül. Ugyancsak nem szabja feltételül a jogszabály a pótlék folyósításánál, hogy a jogosult a nyomozati tevékenység körébe tartozó valamennyi feladatot ellássa, így a részfeladatok ellátása is feljogosít a pótlékra.

A közbenső ítélet ellen alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és abból helytelenül következtetett a felperes nyomozói pótlékra jogosultságára.

A felperes tényleges bűnügyi megelőző, felderítő feladatot rendszeresen nem végez, és nem minősül a bűnügyi tevékenységet ellátó állomány általános értelemben vett szolgálati előjárójának sem, ezért nyomozói pótlékra nem jogosult.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen tárta fel, azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet a jogalap tárgyában abból levont jogi következtetéssel és érdemi döntéssel.

Az 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 254. § (2) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagját a 104. §-ban meghatározott pótlékokon felül az illetményalap százalékában további pótlékok illetik meg. A 254. § (3) bekezdése a folyósítás feltételeként előírja, hogy a pótlék a beosztás betöltésének, illetve a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének idejére illeti meg a hivatásos állomány tagját.

Azt, hogy a törvényben csak megjelölt valamely pótlék milyen tevékenységre, beosztásra tekintettel jár, a Hszt. 342. § (1) bekezdés c) pontjában adott felhatalmazás alapján a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 28-63. §-ai határozzák meg. A Korm. rendelet 54. § (1) és (2) bekezdése szerint nyomozói pótlékre az jogosult, aki beosztása ellátása során bünyügyi megelőző és felderítő tevékenységet folytat. A pótlékre jogosító beosztásokat a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 49. §-a, illetve a 2. számú melléklete tartalmazza. Ennek III. pontja taxatívén sorolja fel a nyomozói pótlékre jogosító beosztásokat. A felperes által betöltött főügyeletesi beosztás nem szerepel a III. pontban feltüntetett nyomozói pótlékre jogosító beosztások között, tehát a felperes a beosztása alapján nem tarthat igényt nyomozói pótlék folyósítására.

Felperes a nyomozói pótlék igényét a III. pont utolsó bekezdésére alapította, amely szerint a III. pontban felsoroltak szolgálati előjárói osztályvezetői szintig jogosultak a nyomozói pótlékre, amennyiben bünyügyi megelőző, felderítő és vizsgálati feladatot ténylegesen ellátnak. Érvelése szerint felperes főügyeletesként a hivatali munkaidőben a készenléti állomány nyomozóinak és vizsgálóinak, hivatali munkaidőn túl pedig a teljes állománynak szolgálati előjárója, hiszen ezen személyek vonatkozásában parancs, intézkedés kiadására jogosult.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal ellentétben az alperesi érveléssel értett egyet, felperes, mint főügyeletes nem tekinthető a Hszt. 2. § d) pont szerinti szolgálati előjárónak, mivel kizárólag az ügyeleti tevékenység egy részében, délután 16 órától, másnap reggel 8 óráig gyakorol bizonyos parancsnoki jogköröket, továbbá a magasabb szolgálati beosztás feltétele sem áll fenn (Hszt. 2. § s) pont) a bünyügyi nyomozói állomány minden tagjával szemben, hiszen a főügyeletesi beosztás a kiemelt főnyomozói beosztással azonos szintű.

A Hszt. 254. § (3) bekezdése szerint a pótlék fizetés feltétele a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtése, illetve a beosztás betöltése. A bünyügyi nyomozói állomány rendszeres jelleggel, míg felperes a per adatai szerint főügyeletesként csak esetenként végez bünyügyi megelőző, felderítő tevékenységet.

Mindezek alapján a Fővárosi Bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felperes esetében a pótlék fizetésre jogosultság feltételei teljes körűen nem teljesülnek, ezért felperes nyomozói pótlékre nem jogosult.

A kifejtettekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatva a felperes keresetét elutasította.

A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes együttes első- és másodfokú perköltiségeinek megfizetésére, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és (5) bekezdésében foglaltak szerinti minimum összegben határozta meg.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a kézbesített ítéleten nyilvánvalóan elírás folytán tévesen került feltüntetésre az egyik ülnök, Bosits Lászlóné neve, ezért felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy az ítéletet a Pp. 224. § szerint a kihirdetett ítéletnek megfelelően javítsa ki.

A per tárgyi költségmentessége folytán a kereseti és a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelt 13. § (1) bekezdés és 14. § értelmében.

Budapest, 2007. július 4.

dr. Vrábl Eszter sk.
a tanács elnöke

Ané dr. Viniczai Éva sk.
előadó bíró

dr. Kántor tünde sk.
bíró